

De JAD

Heb je dat wel eens, dat je iets zo goed en veilig weggeborgen hebt, dat je het niet meer vinden kunt?

Dat nu overkwam David, een paar uur vóór Simchat Tora, met de Jad.

Hoe hij ook zocht, hij kon met geen mogelijkheid „dit handje” waarmee je de letters van de Tora aanwijst, vinden.

Meestal is het in zilver, maar deze was van prachtig, glad wit hout.

Hij had het gekregen van een oude kennis van zijn ouders, die het weer gekregen had van zijn grootvader....

Het zou gebruikt zijn door Mosje Rabenoe, onze grote Mozes zelf.

Dat kan natuurlijk niet, maar toch.

David had er al weken over gedroomd, hoe hij deze Jad aan de Rabbijn zou geven.

„Hier heeft u de Jad van Mosje, een cadeau van mij”.

Hij zou de held van de sjoel zijn.

En nu kan hij hem niet vinden!

Droom weg

Verrassing weg.

Held zijn weg.

„Wat ben je nog aan het doen David, je gooit alles overhoop.

Opruimen! En snel, want de dienst begint zo”, riep zijn moeder.

Hij gooide alles weer terug in de kast.

Niets aan te doen.

De Jad was en bleef weg.

David vocht tegen zijn tranen, toen hij de sjoel binnen kwam.

De Aron Hakadosj, stond al open, de Tora rollen werden eruit gehaald.

En dat had zijn droommoment moeten zijn waarop hij naar voren zou komen:

„Ik heb een verrassing, de oudste Jad uit de geschiedenis”.

En de rabbijn, ja, de hele gemeente zou gestraald hebben.

Maar ja, het mocht niet zo zijn.

Domme pech.

„David, kom 's naar voren, blijf niet zo bescheiden achteraan staan”.

David kon zijn oren niet geloven. De Rabbijn stak zijn armen naar hem uit.

„Kom hier bij de Tora rollen staan, jij verdient het”.

Wat gebeurde er, was het een droom?.

De Rebbe haalde een prachtige witte Jad te voorschijn,

„David heeft ons het mooiste cadeau ter wereld geschonken, de oudste Jad uit de geschiedenis" elke Bar- en Bat Mitswa zal er de Tora meelesen,.....”.

David mocht de Jad, die aan een kleurige ketting hing, om de Tora hangen.

De Tora, waaruit opnieuw het scheppingsverhaal van hemel en aarde en de mens zou worden gelezen: Beresjiet.

Hij begreep er niets van, maar hij genoot.

„Een wonder”, dacht hij „een waarachtig wonder”.

Hij stak een van de snoepjes die uitgedeeld werden in zijn mond. Ja een wonder dacht hij en de snoepjes zo lekker hadden nog nooit gemaakt.

Vraag:

Tot zover het verhaal dat rabbijn Awraham met Simchat Tora in sjoel aan de kinderen vertelde.

Hij vroeg de kinderen toen om of zij het verhaal wilde afmaken want: Wat is er gebeurd? Hoe kwam de Rebbe aan de Jad die David niet meer kon vinden?

Jullie mogen die vraag ook beantwoorden

Maak het verhaal af, alleen of met elkaar. Doe je best en vertel:

Wat is er gebeurd?

Hoe kwam de Rebbe aan de Jad die David niet meer kon vinden?

Dit is het antwoord dat Inbar Shimshon helemaal uit Israël aan rabbijn Awraham als oplossing stuurde.

Het schoonmaak vrouwtje, Hester, die elke vrijdagmiddag bij David thuis het huis grondig poetst en schrobt vond op deze vrijdag tussen David's, onderbroeken, verfrommelde shirts en rondgeslingerde schoolboeken een van wit hout gemaakte "jad".

Hester wist niet wat zo'n mooi object tussen al Davids rommel deed, en nam het mee naar beneden en legde het daar op tafel voor de tijd dat ze schoonmaakte.

Toen de hele familie in rep en roer was en uiteindelijk op weg was naar de synagoge kon ook Hester naar huis gaan. Ze nam het handje mee, ze vond het maar een eigenaardig ding en wilde thuis op internet opzoeken of het ergens voor diende of dat het inderdaad rommel was want zo had het eruit gezien tussen alle troep van David.

Ze keek naar de jad en draaide het ome en om in haar hand, het lijkt wel een handje dacht ze terwijl ze door de drukke straat liep. Opeens botste zij tegen een in het zwart geklede man aan met een grote baard en een ouderwetse hoed op, alsof hij uit een sprookje zou zijn hebben gestapt.

Ze liet het handje vallen en de man verontschuldigde omdat hij niet goed had opgelet en boog voorover om het gevallen voorwerp op te rapen... maar toen hij de "jad" in zijn handen had bleef hij er verbijsterd naar kijken. "Hoe?..hoe heeft u dit in uw bezit gekregen?" vroeg de man verbaasd.

Hester vertelde hem zijn verhaal en de man knikte aandachtig.

De man legde haar uit dat hij de rabbijn van de synagoge was en dat ook hij zich haastte om op tijd te zijn net als de familie van David. De Rabbi vroeg aan haar om het handje af te staan omdat het immers een voorwerp van de synagoge was en zij was blij om het aan de rabbijn te geven. Het mysterie rond het eigenaardige object was opgelost.

De Rabbi snapte dat David zich ontzettend naar voelde omdat hij het jadge zelf had willen geven, maar alles was immers toch op de juiste plaats gevallen en toen de Torarollen uit de Aron Hakadosj werden gehaald keek hij naar David en zei ....

David, kom 's naar voren,..... ik heb een verrassing, de oudste Jad uit de geschiedenis".....

Inbar Shimshon